



KÖZÖS KINCSEINK
Dunakiliti
850
ÉVES

DUNAKILITI KRÓNIKA ●●●●



NEMZETI ÜNNEP
MÁSKÉNT

7



EMBERMESÉK

Varga Istvánné
Vali néni

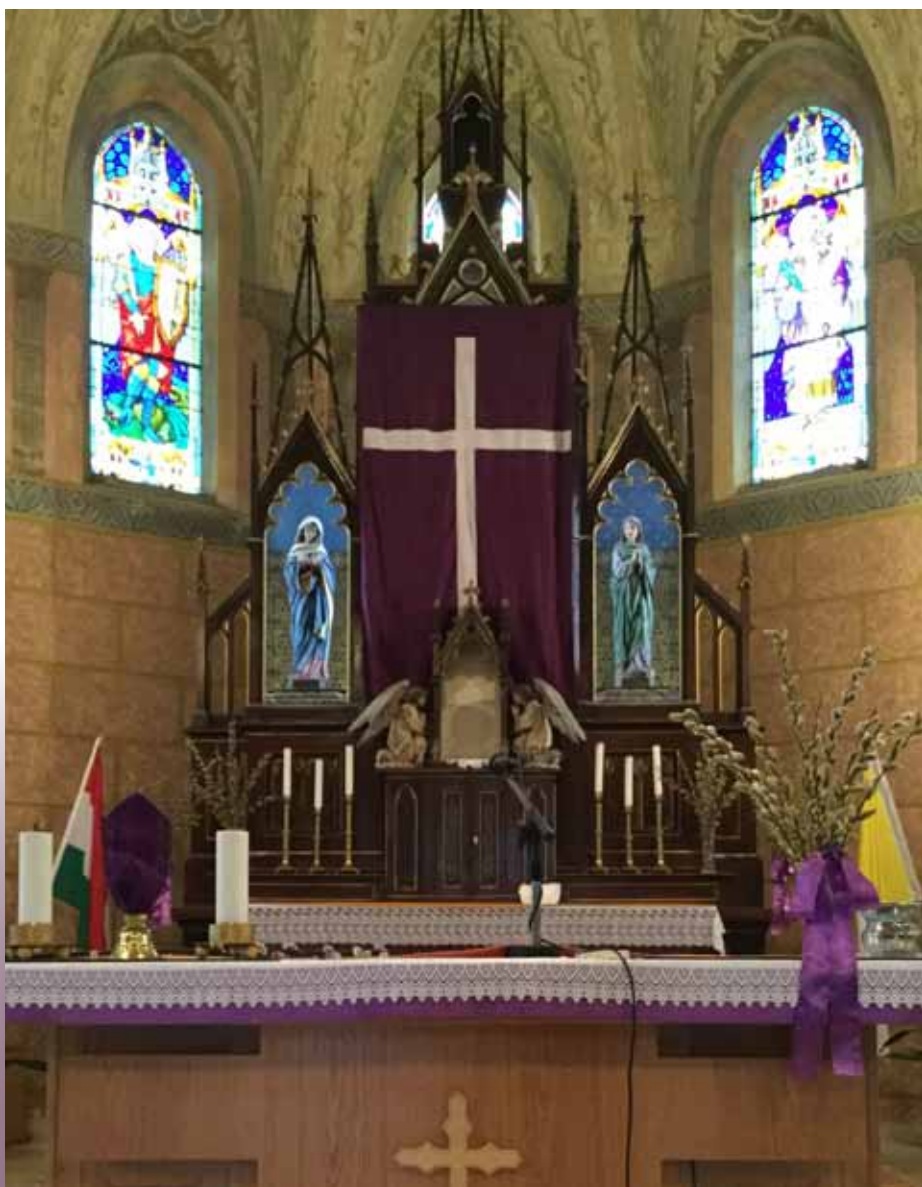
8



EREDETINEK
SZÜLETTÉL

Szitás Gergely

12



Juhász Gyula: Húsvétra

"Köszönt e vers, te váltig visszatérő
Föltámadás a földi tájakon,
Mezők smaragdja, nap tüzeiben égő,
Te zsendülő és zendülő pagony!
Köszönt e vers, élet, örökkön élő,
Fogadd könnyektől harmatos dalom:
Szívemnek már a gyász is röpke álom,
S az élet: győzelem az elmúláson."

ÖNKORMÁNYZATI HÍREK

KEDVES DUNAKILITI ÉS TEJFALUSZIGETI LAKOSOK!

Tisztelt dunakiliti és tejfaluszigeti Lakosok!

A Dunakiliti Krónika előző lapszáma óta eltelt időszokról számolok be Önöknek.

Koronavírussal küzdöttünk/küzdünk

2020 márciusának elején hallottunk hírt az első koronavírusos betegről Magyarországon. A kormány a 40/2020. (III. 11.) rendeletével Magyarország egész területére veszélyhelyzetet hirdetett, rendkívüli intézkedésekkel. A helyzet napról napra, óráról órára változik. A kulcsszó továbbra is TÁVOLSÁGTARTÁS. Mindenben, mindenkivel, mindenütt. Aztán csak vége lesz egyszer.

Működik a hivatal, de személyes ügyfélfogadás nélkül

2020. március 17-től felfüggesztésre került a személyes ügyfélfogadás hivatalunkban. Köszönjük a lakosság megértését és továbbra is kérjük, csak fontos ügyekben keressenek bennünket telefonon vagy e-mailben. **A telefonszámok, amelyeken segítséget kérhetnek: központi szám: 96/671-033, dr. Odonics Aliz jegyző: 96/671-034, 20/546 7066, jegyzo@dunakiliti.hu, Kovács Andor Tamásné polgármester 96/671-037, 30/204 3700, polgarmester@dunakiliti.hu, Sárköziné Sreiner Mónika alpolgármester: 30/683 9781.**

Elfogadta a képviselő-testület a költségvetést

2020. február 26-án döntött a képviselő-testület a 2020. év költségvetéséről, nagy reményekkel, szép beruházási tervekkel. Aztán jött a vírus, és újra kell terveznünk min-

dent. Át kell gondolnunk a vállalt beruházásokat, és számolnunk kell a rászorulóknak megsegítésével.

Elmaradhatnak az egyesületi támogatások

2020. febr. 26-án még úgy döntött a képviselő-testület, hogy idén is támogatja a dunakiliti egyesületeket és az Egyházközséget. Ennek nyomán ki is írta a pályázatot. Aztán márciusban mégis olyan döntés született, hogy csak a vöröskeresztet kell támogatnunk a véradások lebonyolításában, és esetleg az Önkéntes Tűzoltó Egyesületet. A többiek esetében a pályázatok elbírálását határozatlan időre felfüggesztettük.

Szépen halad(t) a Kiserdei Bölcsőde építése



A szerdánként tartott bejárásokon hétről hétre azt láttuk, tapasztaltuk, hogy szépen alakul minden a Kiserdei Bölcsőde épületén. Reméljük, a járvánnyal együtt járó nyersanyaghiány nem fogja akadályozni az építkezést.

Megújult a Kiserdei Óvoda bejárata

A Dekor-Térkö Kft. kivitelezésében újult meg és vált látványossá, biztonságosabbá a Kiserdei Óvoda bejárata. A beruházás közel egymillió Ft-jába került önkormányzatunknak, de van egy névtelen



támogatónk is. Hálásan köszönjük adományát.

Megnyílt újra a Zöldhulladék-lerakó

Lakossági igényeket követve ismét megnyitottuk a zöldhulladék-lerakót. Kérjük a lakosságot érkezéskor szíveskedjék felmutatni a lapot, melyen nagy betűkkel feltüntették nevüket, címüket és a használt jármű rendszámát a bejuttatás felgyorsítása érdekében. Kérjük a zöldhulladékot szelektíven gyűjtés, ágak/nyesedék max. 7 cm-ig, és fű/falevél csoportban, mert csak így van lehetőségünk azt lerakni.

Használt olaj gyűjtése a faluban



Mosonmagyaróvárral és a kistérséggel együttműködve kapott a lakosság egy használt olaj gyűjtőt, melyet a Posta előtti szelektív hulladékgyűjtőnél helyeztünk el. Reméljük, mindez a lakosság, főleg a háziasszonyok munkáját segíti majd. Köszönjük Mosonmagyaróvárnak a lehetőséget.

Felújítottuk a Síkosi utat

Februárban jelezte a lakosság, hogy



járhatatlanná vált a tejfaluszigeti Síkosi út. Önkormányzatunk azonnal intézkedett. Kavicsot rendeltünk az ÉDUVÍZIG Kft.-től, és a Községüzemeltető Kft munkatársai segítettek annak elterítésében. A szokásos nyár eleji külterületi útfelújítás, melyet a helyi gazdák segítségével végzünk, természetesen idén is tervben van. Ez egy soron kívüli munka volt jelen út esetében.

Internet is van már az új utcákban



A Vidanet Kft. jelezte önkormányzatunknak, hogy befejeződött az internethálózat kiépítése a Tulipán és Hóvirág utcák esetében is. Így az itt építkező, ide költöző lakosok már internettel is ellátott területtel számolhatnak.

Fórumot tartottunk a Kossuth Lajos utca 2-52. közötti lakosoknak



2020. március 2-án tájékoztató, egyeztető fórumra vártuk a Faluvég lakóit. A téma az ingatlanok előtti járda felújítás volt, mely részben a 15 millió Ft-os BM pályázatból, részben önkormányzati forrásból valósul meg. Az önkormányzat a munkavégzés előtt a növényzet eltávolítása mellett döntött. A fakivágás most tavasszal zajlott, a bokrok eltávolítása pedig közvetlenül a munkaterület átadása előtt, nyáron várható. A fórumon arról is döntöttünk, hogy a Közütnak és térségünk országgyűlési képviselőjének, továbbá a megyei közgyűlés elnökének is levelet írunk útfelújítást kérve a Fő utcán. A leveleket időközben postáztuk, várjuk a választ.

Elindult a Tündérbert program



A Dunakilitiért Egyesület, az Önkormányzat és az Értéktár Bizottság kezdeményezésére és támogatásával őshonos gyümölcsfák kerültek elültetésre az iskola mögötti parkban a 2019-ben született gyermekeknek. Az ünnepélyes avatást március 25-ére, Gyümölcsoltó Boldogasszony ünnepére terveztük, de a veszélyhelyzetre való tekintettel ez egyelőre elhalasztásra került. Hálás köszönet Varga Bálintnak, Horváth-Farkas Péternek, Darázs Gyulának és a Községüzemeltető Kft.-nek a kivitelezésért. Őshonos körtefák kerültek az útszéli keresztek mellé is, és folyamatban van még három emlékfá-

ültetése a trianoni békediktátum 100 éves évfordulója alkalmából a szórványmagyarság küzdelme előtt tisztelegve.

Megalakult a Polgárvédelmi csoport az idősek, betegek segítésére

Tájékoztatom a lakosságot, hogy létrehoztuk az időseket, betegeket segítő csoportot. Eddig a veszélyhelyzet kihirdetése óta a Községüzemeltető Kft. munkatársain és a Szociális Bizottságon keresztül segítettük az időseket, betegeket falunkban. Eddig ők elláttak mindenkit, aki segítséget kért. A feladat azonban egyre több. Ezért fordultunk a polgárvédelmi egység tagjaihoz és az önkéntesekhez. Szükség van még önkéntes jelentkezőkre, akik a feladatok ellátásában közre tudnak működni. Jelentkezni a hivatalban lehet (96/671 033) vagy Bieber Attilánál Facebook-on keresztül. Előre is köszönöm mindenki munkáját.

Segítsük egymást!

A koronavírus-járvány kapcsán többen vélekednek úgy, hogy ez a válság majd bennünket, embereket alázatra, fegyelemre és felelősségtudatra tanít, és arra, hogy figyeljünk egymásra. Ez a 2020-as év megtanít bennünket még valamire. Arra, hogy nemcsak azon múlik a siker, az eredmény, hogy mi akarjunk. Nemcsak tőlünk függ a sorsunk a világban. A külső tényezők nagymértékben befolyásolhatnak mindent. Most az egész világ ezt tanulja. Közben üresek az utcák. Nekem nagyon hiányoznak az emberek, Önök, kedves Dunakilitiek, Tejfaluszigetiek. Hiányzik a személyes találkozás, beszélgetés, egy mosoly, egy bólintás, egy integetés, amit egymás felé szoktunk küldeni. De ez most így van rendjén. Nem találkozhatunk még egy ideig. De tudom, hogy összefogással, a kö-

zösség erejével, egymásnak segítve sikerül átvészelnünk mindent. Hogy aztán újra tudjunk bízni abban, hogy erős akarattal el tudunk érni bármit. Hiszem, hogy így lesz.

Önkormányzatunk húsvéti meglepetéssel készül minden háztartás számára. Fogadják szeretettel! Áldott, békés ünnepet kívánunk mindannyiuknak.

Dunakiliti, 2020. március 30.

*Kovács Andor Tamásné
polgármester,
Sárköziné Sreiner Mónika
alpolgármester,
dr. Odonics Aliz jegyző
és a Képviselő-testület*

FONTOS ÉS AKTUÁLIS INFORMÁCIÓK A(Z) HÁZIORVOSI ELLÁTÁSRÓL

1. A járvány terjedését, akkor tudjuk lassítani, ha minden személyes kapcsolatot minimalizálunk (ebbe beletartozik az orvos-beteg, beteg-beteg, beteg-nővér kapcsolat is)

2. Nincsenek magukra hagyva, csak most másképpen tartjuk a kapcsolatot (telefon, e-mail, messenger, video-chat) Mi a rendelőben vagyunk hétfőtől-péntekig 8-12-ig, Önt pedig arra kérjük, hogy otthonából telefonáljon.

3. Ha orvossal szeretne beszélni hétfőtől-péntekig 8-12-ig a 96/224-582, indokolt esetben 12-16 óra között 06 20/804 30 02, péntek 13 órától-hétfő reggel 7 óráig 96/217-712 (ügyelet)

3. Ha panaszát telefonon nem tudjuk "orvosolni", akkor tájékoztatjuk, hogy hol és mikor tudjuk megvizsgálni. (Kérem, hogy az

ügyeletet is csak előzetes telefonos konzultáció után keresse fel.)

4. Kérjük, hogy orvosi rendelőbe, csak előzetes megbeszélés után jöjjenek, ha másként nem megoldható pl. táppénzes papír kiadása stb. (Az ajtó be lesz zárva, kopogjon és kimegyünk. Kérem, tartsuk be a két méter távolságot egymás védelmében!)

5. Állandó gyógyszerek felírása: 96/671-006

6. Továbbra is számíthatnak ránk a halaszthatatlan vérvételeknél, de csak előzetes egyeztetést követően.

7. A márciusban lejáró közgyógyigazolványok, szakorvosi javaslatok automatikusan meghosszabbodnak, jogosítványhoz sem szükséges orvosi vizsgálat!

8. Járvány miatt, a kórházak szakrendelése is csak korlátozott mó-

don érhetőek el. Mielőtt felkeresné a kórházat tájékozódjon!

9. Bízbanak bennünk! Higgyék el, hogy ezen intézkedések az Önök védelme, és a coronavirus-járvány terjedésének lassítása érdekében születtek.

Megértésüket köszönjük!

*dr. Rimóczi Natasa és
munkatársai, Marika és Évi*

Gyógyszerfelírás: 96/671-006

Orvosi konzultáció:

hétfőtől-péntekig 8-12 óra között: 96/224-582

**12-16 óra között (sürgős esetben)
06 20/804 30 02**

Ügyeleti időben: 96/217-712

Email:

dunakilitipraxis@gmail.com

**Messenger: Bieber Istvánné,
Hajasné Rimóczi Natasa**

TÁJÉKOZTATÓ AZ ÓVODAI BEÍRATÁSRÓL

A nemzeti köznevelésről szóló 2011. CXC. törvény 8. § (2) bekezdése alapján minden gyermek abban az évben, amelynek augusztus 31. napjáig betölti a 3. életévét, a nevelési év kezdőnapjától (2020. szeptember 1-jétől) legalább napi négyórás óvodai nevelésre kötelezett.

A koronavírus terjedése okán kihirdetett veszélyhelyzet miatt a 2020/2021-es nevelési évre történő óvodai beiratkozások során a

köznevelésért felelős miniszter határozata alapján javasoljuk, hogy a szülők a következőképpen járjanak el:

Ha a szülő nem a kötelező felvételt biztosító óvodába szeretné gyermekét beíratni, akkor ezt a szándékát – a körzeti óvoda nevének és címének megjelölésével (Kiserdei Óvoda, 9225 Dunakiliti, Kossuth u. 92.) – elektronikus úton, telefonon vagy – különösen indokolt esetben – személyesen jelezze az

általa választott óvoda vezetőjének 2020. április 17-ig.

Felhívjuk a szülők figyelmét, hogy a kötelező felvételt biztosító óvoda, a Kiserdei Óvoda, 9225 Dunakiliti, Kossuth u. 92. 2020. április 21-ig hivatalból felveszi a körzetébe tartozó azon gyermeket, akivel kapcsolatosan nem érkezett jelzés arról, hogy más óvoda felvette. A beiratkozáshoz szükséges iratok bemutatására a gyermek első óvodai nevelési napján kerül majd sor.

Ha tehát a szülő olyan óvodába szándékozik beíratni a gyermekét, amely egyébként is a kötelező óvodai felvételt biztosítja a számára, akkor nincs szüksége intézkedésre az óvoda felé.

Az óvoda az ilyen gyermekekre számít, és a férőhelyet biztosítja számukra a szülő külön jelzése nélkül is. Ennek ellenére azt javasoljuk, hogy legalább telefonon Lapincs Józsefné óvodavezetőnél (+36/20/411 7752) vagy e-mailben (kilitiovi1@gmail.com) vegyék fel a kapcsolatot az óvodával, és tájékoztassák a szülői szándékról, hogy a körzeti óvodába kívánják beíratni gyermeküket.

1. Mi a teendő, ha engedélyeztetni szeretné gyermeke óvodakezdésének elhalasztását?

A hatályos jogszabályi rendelkezések alapján a szülők – legkésőbb a tárgyév május 25-éig benyújtva – kérelmezhetik a mosonmagyaróvári járási hivatalnál gyermekük óvodakezdésének halasztását. A járási hivatal a szülői kérelem alapján, a gyermek jogos érdekeit szem előtt tartva felmentheti a gyermeket az óvodai foglalkozáson törté-

nő részvétel alól annak az évnek az augusztus 31. napjáig, amelyben a gyermek a negyedik életévét betölti, ha ezt a gyermek családi körülményei, sajátos helyzete indokolja.

2. Mi a teendő, ha gyermeke bölcsődés, és még további egy évig a bölcsődében marad?

A bölcsődének legkésőbb 2020. április 15-éig jelezniük kell az Oktatási Hivatal számára, ha az óvodaköteles korba lépő gyermek a jogszabályokban meghatározott esetben további egy évig bölcsődei ellátásban vesz részt, és nem kezd meg az óvodai nevelést. Ha gyermeke is érintett, kérjük, hogy mielőbb egyeztessen a gyermekét ellátó bölcsődével, hogy a szüksé-

ges bejelentést megtették-e a Hivatal felé, Ön pedig ne jelentkeztesse gyermekét ebben a beiratkozási időszakban óvodába.

3. Mi a teendő, ha éppen külföldön élnek, ezért gyermeke nem kezdi meg Magyarországon az óvodai nevelést?

A hatályos jogszabályok értelmében 2020. január 1-jétől abban az esetben, ha az óvodaköteles gyermek családjával éppen külföldön él, ezt a tényt az Oktatási Hivatal részére be kell jelenteni. A bejelentéshez használható űrlap elérhető az Oktatási Hivatal honlapján.

Dunakiliti, 2020. március 30.

*dr. Odonics Aliz
jegyző*

NYITVATARTÁS VÁLTOZÁS A GYÓGYSZERTÁRBAN

A kijárási korlátozására tekintettel Dunakilitin a gyógyszerértár nyitvatartása az alábbiak szerint módosul:

KEDD: 8-13 óráig NYITVA

A hét többi napján a nyitvatartás változatlan:

8.00-14.30.

Megértésüket köszönjük!

OLVASNIVALÓ

EGY KÜLÖNLEGES BÖLCSŐ

A bölcső manapság már nem általános babaváró kelengye része, ezért is figyeltünk fel Horváth Rozália soraira, amit a megyei napilapba küldött be.

Suri Antal és felesége négy gyermeket nevelt fel: Pétert, Katit, Danit és Annát. Közülük már háromnak saját családja van, így újra megtelik gyermekhangokkal a Rév utcai szülők háza, mikor a családból kirepült gyerekek hazalátogat-

gatnak. Kati és férje már három gyermeket nevelnek: Szabó Terézt, Szabó Lukácsot és Szabó Évát. Daniéknál Suri Borbála született, míg Annáéknál Tárnoki Mária cseperedik.

A legidősebb unoka, Teréz nyolc éve jött világra, ekkor készítette keresztfiuk, Élő Ádám a bölcsőt, mely azóta körbejár a családban. A ringató a leendő nagymama ötlete volt: Ádámnak, aki fafaragóként

végzett, tetszett a terv. Az apukája – Horváth Rozália húgának férje – pedig asztalos, úgyhogy örömmel segített neki.

A bölcső előrelátóan egy kivehető névtáblával készült. Szerencsére, mert azóta benne ringott még négy unoka. Közben barátok és ismerősök is „kikölcsönözték” hosszabb-rövidebb időre. Eddig az unokákon kívül még hat másik kisbaba ringott bene: Gréti, Léna,



Balról jobbra: Tárnoki Mária Szabó Teréz ölében, a bölcsőben Szabó Éva, azután Szabó Lukács, és Suri Borbála.

Lujzi, Bence, Petra és Gellért.

„Jól bevált a bölcső, hisz az első hetekben jó, ha a pici a szülők mellett van. Sokszor elég volt csak kicsit megringatni a bölcsőt és visszaaludt baba. Egyébként meg jó a piciknek az anyaméh melegét idéző »bekuckózás«, nem ok nélkül volt régen a pólya.” – meséli a büszke nagymama.

A bölcső most Győrben van, pont most nőtte ki a kis Vica. Jelenleg két jövőbeli lakója is úton van, kö-

zülük egyik sem unoka, de a nagymama reméli, hogy utána ismét az ő unokái jönnek. Úgy gondolja, hogy a vándorbölcső nemcsak a múltra emlékeztet, hanem a jelen barátságait is erősíti. Mivel sok szép emlék fűződik hozzá, az unokák szívesen hallgatják a vele kapcsolatos meséket.

A bölcsőt természetesen szeretnék megőrizni a további generációknak. Ha mód van rá, bárkinek szívesen kölcsön adják.

FARSANGI SZÍNJÁTSZÁS

Dunakilitin - a környéken egyedülállóan - élő hagyománya van a farsangi színjátszásnak. Családi történetek, fotók bizonyítják, hogy immár több, mint 100 éve töretlen ez a szokás. Férjemmel tavaly, hosszas gyűjtőmunka után, egy képes album formájába rendeztük a kapott fotókat, adatokat. A nézők adományai, valamint néhány önzetlen támogató segítségével sikerült kiadni a könyvet – "Évszázados játékok" címmel, melyet ajándékba szántunk a dunakilitieknek. Elsősorban azoknak, akik bármikor részt vettek ebben a hagyományban. Októberben egy színvonalas könyvbemutatót tartottunk, mely egyben egy nagyszabású színjátászó találkozó volt, több mint száz résztvevővel. Megemlékeztünk azokról, akik már nincsenek közöttünk, és örömmel köszöntöttük az elszármazottakat, valamint a megjelent régi és új színjátszókat. A fotóalbumokat forgatva sok vidám történet, emlék lett fölidézve. A dunakiliti színjátszás történetét bemutató könyv jelenleg is elérhető bárkinek. Aki szeretne kapni, kérjük, jelezze nálunk: Bieber

Miklósnál, Varga Julikánál, Rigó Cilinél, valamint a Községi Házban. A dunakiliti farsangi színjátszást, mint helyi értéket javasoltuk a megyei értéktárba. Indoklasként rövid bemutatás után megjelöltem, hogy régmúltba visszanyúló, folyamatosan élő hagyomány, népszerűsíti a falusi színjátszást, amatőr csoportként bemutatja a magyar népi kultúrát, valamint közösségépítő hatású. A javaslat a dunakiliti Önkormányzat támogatásával a megyei Értéktár Bizottság elé került, majd a megyei közgyűlés dönt a megyerikumok közé történő felvételéről. No, de beszéljünk az idei farsangról! "Klotild néni" címmel egy igazi kis vígjátéksemegét találtam, ami már az első olvasásra megtetszett. Igaz, eredetileg nem zenés darab, de azért két dalt mégis beleillesztettünk. A próbák nagyon jó hangulatban zajlottak, pedig most igazán sokat „dolgoztunk”. Október végén kezdtük az olvasópróbákat heti 2-3 alkalommal. Mivel technikai és egyéb okok miatt csak januárban tudtunk színpadra állni, innentől kezdve már minden este próbáltunk. Ez

nagy áldozatot és sok lemondást kíván mindenkitől, hiszen voltak, akik munkából, fáradtan érkeztek, vagy a próba miatt naponta hazautaztak, majd hajnalban vissza az iskolába. De szívesen tették, tettük, mert mindig nagyon izgalmas ez a fölkészülés, egyben kikapcsolódás is. Az előadások sikere pedig felelteti a nehézségeket.

Idén is nyilvános főpróbát tartottunk, amire nagyon sokan eljöttek. A következő hat előadás pedig teltházas volt. Az a szeretet és elismerés, amit a kedves nézőktől kaptunk, nagyon sokat jelent, bátorít és biztat bennünket.

A szereplők nevében és a magam részéről most is megköszönöm a családjaink türelmét és támogatását, segítségét, hiszen ők ugyanúgy részesei ennek a munkának. Nagyon büszke vagyok erre a mi kis közösségünkre, ahová mindig érkezik egy-egy új tag, de a „régiek” is szívesen jönnek segíteni, megnézni a próbákat, vagy csak beszélgetni.

Úgy érzem, az évek során nagyon összetartó csapattá kovácsolódtunk, bármikor számíthatunk egy-



Álló sor:
Kovács János, Fazekas Márton, Szebeni Patrik, Bieber Tamás, Árvay Balázs, ifj. Buga Kálmán, Tóth Tibor, Horváth Attila
Ülő sor:
Kránitz Fanni, Buga Kálmánné, Bieber Miklósné, Horváth Anita, Árvay Kitti

másra a hétköznapiakban is. Pár éve nyáron is szervezünk egy családos összejövetelt bográcsozással. Őzre pedig színházlátogatást tervezünk. A búcsúvasárnapi hagyományörző programban is mindenki részt vesz, aki teheti.

Remélem, az idei farsangon is sikerült előadásunkkal örömet okozni, és ha rövid időre is, de feledtetni a hétköznapi gondokat. Ha a Jó Isten is úgy akarja, jövőre ismét bemutatkozunk, hiszen jó együtt játszani!

*Bieber Miklósné Kati
a színjátszó csoport vezetője*

NEMZETI ÜNNEP MÁSKÉNT



A fennálló rendkívüli helyzet részben a háttérbe szorította nemzeti ünnepünket. Nemcsak a március 15-ei rendezvények maradtak el, de alighanem bennünket is kevésbé foglalkoztatnak az 1848–49-es forradalom és szabadságharc eszméi, mint máskor.

Hogy mégis emlékezzünk a márciusi ifjakra, idézzük fel Petőfi Sándor néhány sorát, amelyek bár természetesen nem egy világjárványról szólnak, hiszen a betegséget, mint metaforát használja a költő, a "Csalogányok és pacsirták" második szakasza mégis hátborzongatóan illik jelenlegi helyzetünkre is – csak remélni tudjuk, hogy az optimista jóslattal együtt. "Sínlődik az emberiség,

A föld egy nagy betegház,
Mindegyre pusztít a láz,
S már egy egész ország esék
Áldozatául,
És több elájul;
S ki mondja meg:
Hol ébrednek föl majd e nemzetek,
Ezen-e vagy a másvilágon,
Muló-e vagy örök az álom? –
De ím a bajnak közepette
Fiait az ég el nem feledte,
Megszána minket nagy fájdalom-
inkban,
Orvost küld hozzánk, és ez útban
is van,
És már maholnap meg is érkezik,
Midőn hóhérik észre sem vesznek.
–
Tiéd minden dal, minden hang,
Melyet kezemben ád a lant,
Te lelkesítesz engemet,
Tenéked ontom én könnyűimet,
Én tégedet köszöntelek,
Te a beteg
Emberiségnek orvosa, jövendő!"

Karácsony Sándor, a teológus, pedagógus és nemzetnevelő szerint

a magyarok Istenére tett nyilvános eskü olyan katartikus, lelki újjászületést hozó közös tett és élmény volt 1848. március 15-én, amely mélyen beágyazódott a magyar nemzettudatba.

Ez így igaz napjainkban is. Lélekben is lehet ünnepelni. Kitűzni a kokárdát és a magyar zászlókat. Imádkozni a temetőben található nemes Beöthy Mihály 1848-as honvéd, koronás ezüst érdemkeresztel kitüntetett tanítóért, Dunakiliti hőiséért.

Talán még sose volt ennyire fontos a hit az önzetlenség alázat és a szeretet, mint napjainkban. Remélem, hogy ha majd elmúlik ez a szomorú helyzet a világból, akkor néhányan más szemmel nézzük majd az életet. Maradjunk józanok, szeresük, egymást ne bántsuk a másikat, legyünk türelmesek egymással segítségünk és vigyázzunk egymásra! Fogjuk meg együtt ünnepelni március 15-ét.

„Emberiségnek orvosa, jövendő!”

Lelkes Béla

EMBERMESÉK

VARGA ISTVÁNNÉ, VALI NÉNI



A mai fiatalok csak régi fotókról láthatják, hogy utcahosszan egyforma, egyszerű házak sorjáztak korábban falunkban. Ma alig van mutatóban, pedig a retró időszakát éljük, jó lenne többet látni belőlük. Egyed köz végében, jobbra az első ház ilyen. Varga Istvánné, Vali néni lakik benne lányával, Klárral. A ház közel százéves, illendőnek érzem, hogy egy kicsit menjünk az eredetéhez. Cséfalvay-ház, 1925-ben építette a régi kis ház helyébe Cséfalvay Miska bácsi feleségével, Terus néniel. Akkortájt tehát a legtöbb ház ilyen volt. Udvarról kis folyosó, innen nyílik a konyha, majd az utcai első, a szebbik szoba, szemben az úgynevezett hátsó szoba, ahol - főképpen télen - összehúzódtott a legtöbb család. Folytatódott aztán a kamrával, gazdasági épületekkel. Ez az elosztás valahogy általában elegendő volt szinte bármekkora családnak.

Emlékemben él a tágas udvar közepén a hatalmas platánfával. Alatta asztal, pad és néhány szék, ami akkor kellett, ha jó időben a kártyapartizhoz várták az állandó társaságot. Édesapám is közjük tartozott, így csodáltam néha az oszlopos folyosót, a virágokat, és ízleltem Terus néni szörpjait. Édesanyámat is elkísértem, ha nagy néha ruhát vagy egyebet varratott a gyönyörűen szabni-varrni tudó Terus néniel. Meseszerű képek villantak föl bennem, amikor a napokban felkerestem Vali nénit.

Hat éve nem találkoztunk. Akkor költöztem Óvárra, és Vali nénitől, mint igazán kedves falumbelitől, külön is elköszöntem.

Öröm volt most a találkozás. Természetesen nyugtáztam, hogy múlik az idő, mindkettőnkön megvannak a nyomai. Vali néni négy éve elesett, azóta nehezen jár, de mint mondja, a Jóisten segítségével, még ha nem is könnyen, de a házban tud mozogni. Ehhez persze Klári is kell, aki akkor ment nyugdíjba, és költözött haza, mikor a legnagyobb szükség volt rá.

Régi emlékek felidézéséhez persze fotók kerültek elő. Szülőkről, a fiatalságáról, testvéreiről, Ernőről és Zsuzsiról főképpen, aki aktív és igen színes egyénisége volt a színjátszóknak. Jelentős időben emlékeztünk az életkezdésükről Varga igazgató úrral, majd Klári és Zoli, két gyermekük cseperedéséről.

Vali néni nagyon szép leány volt. Korán ügyeskedett a konyhában, a főzés, az udvar hozzá tartozott. Fontos volt a munkája, Terus néni

inkább a varrással segítette a családot megélhetését.

Nagyon érdekelt, milyen is volt Varga igazgató úr mint fiatal, mint férj és apa. Számomra nehezen kiejthető volt, más megszólítása tekintélye volt iskolában, utcán, focimeccsen egyaránt. Soha nem hallottam viccelődni, mint ahogy vele, róla is csak maximális tisztelettel lehetett beszélni. Ha ránézett az ember, lehetett az akár idegen, látszott, hogy az járt ki számára.

"Történetünkben nem volt sok romantika" - kezdi Vali néni. Pista 21 éves volt, amikor Kilitibe került tanítónak. Magas, vékony fiatalember, először a Zwingeréknél kapott szállást, majd a kastélyban először csak egy szobát. Akkortájt Mészáros igazgató úr vezette a tantestületet, aki feleségével együtt gyakran megfordult nálunk. Iskolában jó tanuló voltam, mindig biztattak engem is és szüleimet a továbbtanulásra.

A jó kapcsolat adta, hogy néha magával hozta későbbi férjemet. Soha nem panaszkodott korábbi nehéz sorsára, de látszott a szeméből. Aztán 23 évesen azon találtuk magunkat, hogy összeházasodtunk - nevet az emlékeken Vali néni. Lassanként ismertem meg a család történetének zömét - folytatta. - Egy szem gyermeke volt szüleimnek. Jó tanulóként felvételt nyert a Pápai Magyar Királyi Líceumba. Közbejött a második világháború, leventeként fogság, betegség, édesapja váratlan halála nemcsak testileg, de lelkileg is megviselte. Majd erejét összeszedve folytatta

tanulmányait, 1949-ben népiskolai tanítói oklevelet kapott, és az év novemberétől kinevezték Dunakilitire.

1953-ban elvégezte a Pedagógiai Főiskola testnevelői szakát. Ugyanabban az évben igazgatóhelyettesi, majd négy évvel később igazgatói kinevezést kapott. A tanítók jelentős szerepet játszottak a község életében. Közéleti szerepeket vállaltak, férjem tanácsstag, végrehajtó bizottsági tag, tűzoltóság titkára volt, több apróbb-nagyobb feladat mellett. Gyakran megviselte, hogy megfeleljen a felsőbb szerveknek, ugyanakkor a tantestület érdekeinek védelmét is tudja ellátni. Nehéz, vallásellenes idők voltak, ez is jelentős lelkiismereti kérdést vetett fel. Mindvégig egyenes maradt, szigorú, kemény vezetőként megteremtette az egyensúlyt.

Hogy milyen volt férjnek és apának? Természetesen azt mondhatom, hogy felelős, jó családfő volt. Ezt kibontani elég nehéz, mert könnyebb arról beszélni, még ne-

lcsünk sportéletének fellendítését. Jelentős eredményeket értek el a fiatalok, a legminimálisabb feltételek nélkül. Ki nem hagyható, hogy ő hozta létre az első futballcsapatot. Fájdalmas, hogy nem érhettem meg sportcsarnokunk megépülését, ahol végre jó körülmények között hozhatott volna még jobb eredményeket.

Több elismerésben részesült életében, a sportcsarnok falán pedig emléktábla őrzi nevét.

Otthon jobbára rám maradt a háttér megteremtése, igyekeztem ennek megfelelni. Jóváhagyta, amit csináltam, kevés dologba szólt bele. Szerette a kastély jó hangulatú közösségét, de inkább csak csendben szemlélte azt.

Később betegsége kényszerű lassításra készítette, így aztán az igazgatói szék »címzetes« igazgatói címre cserélődött. A matematikát, a fizikát, a testnevelést továbbra is tanította a felső tagozatban.

Fájdalmas igazán a kastély elhagyása volt számára, és itt nem a



nehezedett senkire. Váratlan volt, mikor rosszul lett, és kórházba került. Onnan már csak pár napot adott neki a Jóisten.

72 évesen, vagyis mai szemmel nagyon fiatalon ment el.

Hogy beszéljek a gyerekeimről... Klári tehát velem van, sajnálom, mert látom, hogy feláldozza magát miattam. Két felnőtt lánya van, egyikük Pesten, a másik Óváron. Időnként jönnek látogatóba, nekem pedig fáj, hogy Klári nem tud menni sehova. Zoli Veszprémben él, neki három családja van. Szívesen jön haza, aggódik értem, de jobbára telefonon értekezünk."

Mielőtt a nyomdába került volna Vali nénivel való beszélgetésünk anyaga, szerettem volna nyugodtan átbeszélni vele. Aztán a koronavírus okozta rendkívüli helyzet bennünket is csak telefonra korlátozott. Megbeszéltük, hogy amikor vége, átlapozzuk együtt az egész újságot.

Vali néni üzeni, hogy addig is sokat imádkozik majd, és kíván mindenkinek áldott húsvéti ünnepeket.

Magyar Ágnes

„ ... Fájdalmas igazán a kastély elhagyása volt számára, és itt nem a kastélyon volt a szó, hisz végtelenül szerény emberként élt. Itt érezte igazán, hogy elhagyta az iskolát, vagy ha lassan is, de őt hagyta el az iskola... ”

kem is, hogy milyen volt a tantestület vezetőjének, pedagógusnak, közéletben tevékenykedő, a sportra és a mozgásra, a sport szeretetére nevelőnek, mint egyben hivatásának élő férjnek és apának. Léven kastélyban laktunk, szomszédos szoba már az iroda volt, így összefolyt a család és a munka közti teendő. 25 évig végezte társadalmi munkában szívvel-lélekkel telepü-

kastélyon volt a szó, hisz végtelenül szerény emberként élt. Itt érezte igazán, hogy elhagyta az iskolát, vagy ha lassan is, de őt hagyta el az iskola...

Ebben a házban, amit felújítottunk, nem érezte igazán jól magát, erről sem beszélt, de láttuk rajta. Örült, ha jöttek az unokák, de a látható öröm is, csak olyan magafajta volt. Beteg volt, de csak csendben, nem

BABASZÁMLA-ÁTADÓ 2019



Bindics Gréta



Edelmayer Boglárka



Farkas Mira



Feke Laura



Galgóczi Attila



Hutvágner Ádám



Kocsis Dorka



Prikler Mihály



Ranyák Léna

*Rusznyák Júlia**Samu Doma**Sárközi Réka**Szabó Bálint**Szokoli Vince**Takács Gábor**Tóth Botond*

Hálás köszönet Olasz Attilának, Purger Leventének, Purger Evelinnek, Kanka Benedeknek, Horváth Gellértnek és Haszonits Judit felkészítőnek a betlehemezésért. Várjuk a folytatást idén adventkor is.

EREDETINEK SZÜLETTÉL

AKINEK A FIGYELEM, AZ ALÁZATOSSÁG, VALAMINT A MUNKASZERETET A VÉDJEGYE - SZITÁS GERGELY



Vannak olyan mesterek, akiket gyakran látunk rendezvényeken, mégis keveset tudunk róluk. Szitás Gergely pont ilyen. Csendben teszi a dolgát, örömmel segít rendezvényeken a bőrmegmunkálásban, mégis ritkán mesél, ha nem faggatják. Még a Dunakiliti Krónikában sem szerepelt, ezért összeállítottam egy kérdéssort, amelyekre adott válaszok az Olvasóinkat leginkább érdekelhetik. Egy ideje tudatosabban figyelem a helyi kézműveseket, így azt gondoltam, Gergelynek szerepelnie kell, hiszen elkészült munkáiról mindig megnézem a fényképeket, és magamban megjegyzem, milyen ügyes.

S. A.: Miért választottad ezt a ritka szakmát?

Sz. G.: Valószínű, véletlen vagy tudatalatti, még nem jöttem rá, de amióta beléptem a pesti iskola műhelyébe, azóta határozza meg az életemet. A bőrrilat, ami átítatózott a népzenevel, hagyományokkal és kreativitással, belém ivódott, és ezt a munkaszeretetet szeretném átadni a fiaimnak.

S. A.: Szerinted Magyarországon vagy a megyénkben hány bőrdíszműves él?

Sz. G.: Aki hobbi szinten foglalkozik bőrrel, rengeteg! Bőrdíszművesből sok van országszerte, szíjgyártóból egyre kevesebb. Van 3-4 család, aki tradicionálisan foglalkozik a szakmával, és szerintem 10-15 olyan, aki tanulta, és továbbképezte magát.

S. A.: Volt valamilyen gyerekkori élményed, ami miatt beleszerettél a szakmába?

Sz. G.: Igen, valószínű, hogy Vili bátyám (Hegyi Vilmos) által léptem erre az útra. Cipész volt a faluban, és sokszor ültem nála a műhelyben. Gyermeki kíváncsisággal figyeltem, miközben dolgozott és mesélt az orosz fogságbeli élményeiről.

S. A.: Milyen út vezetett idáig, ahol most tartasz?

Sz. G.: Sok-sok tanulással és gyakorlással jutottam el eddig, de még nincs vége. A lovas sport állandóan változik, és változnak a felszerelések is. Így még mindig fejlődnom kell.

S. A.: Mikor lett saját műhelyed?

Sz. G.: 2000 körül alakítottam ki a családi háznál édesapámmal egy helyiséget, ahol elkezdtem dolgozni. Utána 2012-től lett a jelenlegi, nagyobb műhely, ami a saját háznál van.

S. A.: Milyen fontos szerszámokat láthatunk, ha ide belépünk?

Sz. G.: Kézi szerszámok túlnyomó részt, mivel handmade (kézzel készített – a szerk.) termékeket árulok. Varró árak, lyukasztók, poncolók, holdkések, él- és szélszedők, beütő minták, szálvágó, vékonyító szerszám. Gépek közül van egy varrógépem, amit ritkán használok, egy serfelő gép (bőrvékonyításhoz) és egy lézer gravír gép felületi díszítéshez.

S. A.: Ezek közül mi a kedvenced?

Sz. G.: A holdkést szeretem a legjobban. Nagyon sok minden megoldható ezzel az egy szerszámmal.

S. A.: Úgy tudom, kezdetben lovasfelszerelést készítettél, milyen tárgyakkal bővült a repertoárod az idők folyamán?

Sz. G.: Igen, de a mai napig ez a fő vonal. Ezek mellett készítek táskákat, tarsolyokat, derékszíjakat, óraszíjakat, kutyafelszerelést, vadászati kiegészítőket. Bármit, amit bőrből el lehet készíteni!

S. A.: Mit készítesz a legszívesebben?

Sz. G.: Talán lovasfelszerelést, de ha bőr az alapanyag, akkor minden kedvenc.

S. A.: Mit tapasztaltál, melyek a legkeresettebb cikkek?

Sz. G.: Szerencsére minden, amit csinálok. Nyitott szemmel járok, és figyelem, hogy mik az igények. Sok külföldi megrendelő is keres.

S. A.: Milyen bőrökkel dolgozol, és honnan szerzed be azokat?

Sz. G.: Marha-, kecske- és bárány-, struccbőr, de egzotikus bőrökkel

(rája, cápa, hal és varangy, gyík és kígyó) is dolgozok, utóbbiak külföldi beszerzésűek. A többit magyarországi bőrkereskedőknél veszem.

S. A.: *Mennyire időigényes egy óraszíj, egy nyereg vagy egyéb megrendelés elkészítése?*

Sz. G.: Egy óraszíj általában 4 óra alatt elkészíthető. Egy nyereg kb. 8-10 nap, egy páros szerszám átlag 15-20 nap, de ezek díszítéstől és típustól függenek, akár hosszabb időt is igénybe vehet egy-egy darab.

S. A.: *Évente körülbelül hány bőrdíszműves terméket készítesz?*

Sz. G.: Ez megrendeléstől és típustól függ, de évente kb. 100-150 darabot.

S. A.: *Jársz esetleg továbbképzésre? Jelennek meg új technikák?*

Sz. G.: Továbbképzésre nem, inkább a lovasokkal és a fogathajtókkal beszélek, hogy milyen részeken lehetne finomítani vagy változtatni, hogy a lónak is és az eredményeknek is kedvező legyen.

S. A.: *Mi volt eddig a legnehezebben megvalósítható kérés?*

Sz. G.: Nehéz kérésbe még nem botlottam, viszont egyszer megkértek, hogy tevére készítsek nyergét. Inkább kihívásnak éreztem, és

jól is sikerült.

S. A.: *Csiripiszli Ünnepen többször láttuk, jól kijössz a gyerekekkel, szoktál gyermekeiddel is bütykölni?*

Sz. G.: Igen, szoktam. Nyaranta megyek tánc táborokba és iskolai táborokba is foglalkozást tartani. Imádják a gyerekek.

S. A.: *Gondoltál már arra, hogy workshopokat tarts – akár gyerekeknek, akár felnőtteknek?*

Sz. G.: Már megfordult a fejemben, de nem volt eddig hely ezekre a foglalkozásokra. Most, hogy bővítem a műhelyt, lehet, hogy helyet kap ilyen is.

Suri Andrea

OTT SEGÍT, Ahol Tud – KISS BIANKA

Februárban a Facebook felületén is felhívta a figyelmet a Klub Kilitiben lévő adománygyűjtő doboz kihelyezésére Kiss Bianka, a Klub Kiliti üzemeltetője. Ezúttal a „PÉLDA Egyesület a Szigetközi Gyermekekért” nevű karitatív szervezetnek segíthettek egy kis pénzbeli adománnyal a Klub vendégei. Ez az egyesület tavaly indította el nyári napközis tábor programját, melynek keretében több mint ötven kisdíáknak nyújtottak egyhetes élményt a vakációban. Idén is szeretnének hasonló meglepetésben részesíteni minél több gyermeket a térségből. Olyanoknak szeretnének segíteni, akiknek a szüleinek nehézséget jelent kifizetni a táborok költségét.

„A PÉLDA Egyesület gyűjtőládikója teljesen véletlenül került hozzám... – kezdi Bius. – Nem nekem címezték. Egyik nap csörgött a telefonom. Litresitsné Szedelyi Csilla telefonált, hogy 5-kor hozza a dobozt a Klub Kilitibe. Akkor derült

ki, hogy semmit nem tudok erről a ládikóról, de nem küldtem vissza, inkább azt mondtam, »lehet, a sors akarta ide küldeni nekünk«. Pár nappal később beszéltem Mészely Rékával, az egyesület titkárával. Ő mondta, hogy téves információk továbbítása miatt került hozzám. Véletlen.

Február 20. körül kaptam meg a dobozt. Kihelyeztem a pultra, és született egy Facebook-bejegyzés, ami egyfajta lavinát indított el. Az első héten hoztam a Biankás formám, és személyesen biztattam a vendégeket, dobjanak bele egy 500 Ft-ot, aztán szépen lassan láttam, egyre több pénz van benne, egyre többen kezdtek adakozni: volt, aki papírpénzt dobott bele, volt, aki a pénztárcájából egy marék aprót, vagy éppen eurót. Azt vettem észre, főleg a fiatalok (tehát kb. 20-50 éves korosztály) dobott be adományt. Magam sem hittem el, hogy a kevésbé tehetősek adakoztak leginkább.



Ezután jött a váratlan szenzáció: páromat megkérdezték munkahelyén, mi ez a gyűjtés. Ő tűzoltó, a mosonmagyaróvári Hivatásos Önkormányzati Tűzoltóságon. Ekkor ők, az A, B, C csoport is szervezett gyűjtést. Levélben engedélyt kértünk Mészely Rékával Szilágyi János alezredestől, aki bele is egyezett. Így helyeztek bele a tűzoltók 38.000 Ft-ot. A Klub Kiliti március 19-én a járvány miatt bezárt, ezért a doboz hivatalosan nálam van. A dobozt visszajuttatom a PÉLDA egyesületnek. Kértem, írják meg, összesen mennyi pénz jött össze.”

Nemcsak a közösségi média felületén, hanem nekem is kifejtette, milyen büszke vendégeire, akik nélkül nem lett volna ilyen eredményes a gyűjtés. Munkatársai nevében köszöni, hogy a rendelt kávé mellé, mást is „meghívna” egy élményre!

Bianka nem az első jótékonysági akcióban vett részt: ezelőtt egy

SMA-s kisfiú, Levi számára gyűjtött pénzt, de mivel azt nem tudta kellőképp megszervezni, saját anyagi forrásából utalt. 2019 szeptemberében a dunakiliti tölgyért motorozott az „Év Fája” versenyben, a 2020-as farsangi időszakban a Szülők báljára (Jótékonysági bál) ajánlott fel Klub Kiliti-utalványokat. Mint minden év májusában,

100 gombóc fagyival lepi meg a dunakiliti óvodásokat, óvónőket.

Bius az alábbiakat fűzi mindehhez: „Nagyon szeretek segíteni. Nem is tudok rendesen aludni, ha tudom, hogy van valami gond, amit pedig meg tudnék oldani. Vagy nem mozgatok meg minden fűszálat valami érdekében.”

Suri Andrea

SPORT

„AZ EDZÉS SORÁN KÜLÖNÖSEN ARRA KELL FIGYELNI, HOGY ELKEZDŐDJÖN!”

Mi, Hegyiék – Judit, Panna, Lili és jómagam –, igazi sportcsalád vagyunk. Mindenki megtalálta a magának való sportot: Panna lovagol, Lili kajakozik, mi ketten Judittal olimpiai ötpróbázunk.

Az őszi Krónikában olvashattak feleségemről, az olimpiai ötpróbáról. Ő sodort magával engem is a próbatételekbe. S bár én is több sportágban teljesítettem (kerékpározás, túrázás, evezés), az igazi örömet, felüdülést a futás jelenti... mert ehhez nem nagyon kell más, csak én, meg egy jóféle futócipő.

Amíg tartott a jó idő, heti három-négyszer mentem futni munka után. Általában 8, 10, 12 km-t szoktam teljesíteni, figyelve az időre, tempóra. Az őszi rossz idő és a korai sötétedés redukálta a lehetőségeimet, mert amikor hazaértem, már nem lehetett nekiindulni.

Ekkorra már megnyitott a dunakiliti Pleasuredome Fitness Club, és a feleségem rendszeresen ment hol erősíteni, hol csoportos biciklis edzésre, azaz Spinningre. Folyton unszolt, hogy próbáljam ki, hiszen

szeretek kerékpározni, de valahogy nem akaródzott edzőterembe mennem. Egy alkalommal aztán beadtam a derekam, és milyen jól tettem! Nagyon megtetszett a dolog, hiszen a Pleasuredome egy nagyon igényesen, és jól felszerelt edzőterem remek szakemberekkel. Így, amikor a Spinning oktatónk, Printz Ákos megtudta, hogy futok, rögtön ellátott pár tanáccsal, milyen versenyre készülök, mennyit fussak egy-egy alkalommal stb.

A tére „bennragadtam” a fitness-teremben, heti két Spinning edzésre, két-három alkalommal pedig futópádon futottam, figyelve Ákos tanácsaira, hiszen ő mégis csak egy Ironman! (Ironman az, aki egy versenyen úszik 5,8 km-t, majd kerékpározik 180 km-t, és fut 42 km-t.) Szóval volt kitől tanulnom! Figyeltem a tempóra (az enyém nagyjából 5,3-5,4 perc/km), a távolságra, a pulzusomra.

Ezek után novemberben elindultam a K&H Félmaraton 21 km-es távján. Remek, napsütéses időben 2 óras eredménnyel értem célba.



Nem voltam ezzel teljesen elégedett, de úgy gondoltam, hogy a következő versenyig ezen még lehet csiszolni.

Beneveztem tehát a Zúzmar Félmaraton és Futófesztivál félmaratoni távjára, és készültem tovább. Mivel téli versenyen még nem voltam, kora reggel többféle ruhát bepakolva indultam Budapestre. Azt mondják a tapasztalt futók, hogy nem szabad nagyon beöltözve futni, hiszen kimelegszik az ember. Kifelé nem baj, ha fázunk, de ha végig érezzük a hideget, akkor több ruha kell. Szerencsére én nem vagyok ez a típus, így egy hosszú ujjú felsőben és egy hosszú futónadrágban álltam rajthoz. Szerettem volna, ha ennyi felkészüléssel a hátam mögött 2 órán

belül teljesítem a megadott távot. Nagyon hideget nem éreztem, de sajnos egy rosszul futható, behatárolt pályán kellett teljesíteni, ami még ráadásul kanyargós és rendkívül csúszós volt. Mire fel tudtam volna venni a megszokott utazósebességem, addigra valami kanyar, meg a jég miatt lassítani kellett. Így 6 perccel léptem túl a kitűzött időkorlátom. Kicsit bosszantott, de aztán arra gondoltam, hogy megint egy újabb versenyen sikerült teljesítenem – na meg, hogy

egy fotó erejéig a célnál Dr. Zacher Gáborral is találkozhattam. (Ő egyébként rendszeresen fut, sok más versenyen is láttuk már.)

S hogy mit hoz a jövő? Remélem, még sok-sok versenyt! Tervben volt most márciusra és áprilisra is egy-egy félmaraton, de a vírus közbeszólt....majd ősszel bepótoljuk! Bakancslistás nálam egy teljes maraton (42,2 km) teljesítése is, bízom benne, hogy egyszer teljesül ez a vágyam.

Addig pedig futok, amikor csak

tudok, ezt ajánlom mindenkinek, mert nagyszerű dolog. Kint a természetben is, hiszen a friss levegő, meg a mi vidékünk erre igazán jó lehetőség, és ha rossz idő van, menjünk a Pleasuredome-ba is, mert itt mindig találkozik az ember valakivel, aki ugyanolyan elhivatott, mint saját maga.

Az én megtett távjaim pedig ne riasszanak el senkit, mert „akár 4 perc alatt, akár 7 perc alatt futsz le egy km-t, attól az még egy km”!

Hegyi Gábor

AKIKET A GÓLYA HOZOTT...



Bieber Liza 2020. január 10-én látta meg a napvilágot. Nagyon jó kisbaba, átalusza az éjszakát, szeret enni néha egy kicsit mohón is. Szabadidejében szeret a levegőn lenni, jókat sétálni, új dolgokat felfedezni.



Nevem: Girbicz Szofia Lia. Girbicz Ádám és Girbicz-Kovács Melinda első gyermeke vagyok. 2020.02.28-án jöttem a világra. Nyugodt és kiegyensúlyozott a természetem. Eszem, alszom, ficáncolok, karcoláskozok.



Karimi Zara 2020. január 4-én született Karimi Alexandra és Karimi Ali második gyermekeként. Érkezését bátyja, Navid is már nagyon várta. Zara nyugodt, mosolygós baba, különösen szereti, ha kézbe veszik.



Kóta Johanna 2020. március 9-én született. Anyukája Voszti Kornélia, apukája Kóta Dániel. A csöppséget mindenki nagyon várta már, de úrihölgyként egy kicsit váratott magára.



Máté Emma 2020. január 7-én született kék szemmel és szőke hajjal Gráczol Enikő és Máté Zsolt második kislányaként. Hanna már nagyon várta húga érkezését. Emma mosolygós kislány.

AKIKTŐL FÁJÓ SZÍVVEL BÚCSÚZUNK...

NÁDER JENŐ KÁROLYNÉ

ID. VARGA ÁGOSTON

CSÓKA SÁNDORNÉ

HÚSVÉTOT VÁRUNK...



Az elmúlt három évben, mióta szerencsém van a Dunakiliti Krónikát szerkeszteni, mindig nagy örömmel vártam a lapzártai körüli időszakot. Ilyenkor minden cikket átolvastam és Enikő lányommal végleges formába öntöttük a lapot, rendezgettük, szépítettük. Most először érzem úgy, hogy nem az a legfőbb gondom, hogy mi is legyen az újságban, hogy mi kerüljön a címlapra, egész más foglalkoztat. Aggódok, talán félek is. Sok embertársammal együtt nem azon, hogy esetleg szembe kell néznem egy betegséggel, vagy valami komolyabb következménnyel. Félttem a családomat, a falumat, az országomat. Nagyon megdöbbenő tud lenni, amikor szembe kell nézni emberi létünk törékenységeivel. Ezt talán azok értik meg a legjobban, akik már átestek egy komolyabb betegségen, vagy fájdalmasan korán veszítették el szeretettüket. Hasonló hitetlenkedéssel áll az ember most is a kialakuló helyzet előtt és nem mer belegondolni, hogy ezek után mi fog következni. A betegség előbb-utóbb elmúlik, az élet megy tovább, szokták hangoztatni

a bölcsességet. De mi lesz, ha nem lesz hol dolgozni, mert a gazdaság megrokskad? Mi lesz a sok fiatallal, akik kölcsönt vettek fel, gyermeket vállaltak és építkezni kezdtek a jó kilátásokra támaszkodva? Mi lesz azokkal, akik az ország másik feléből telepedtek át, hogy munkájuk legyen, de ezután esetleg nem lesz? Csak reménykedni és bizakodni tudunk, hogy nem jön el megint a rendszerváltás utáni munkanélküliségi hullám, a szegénység, a szerencsétlenség. Az én korosztályom már átélte az aggodást a munkahelyért, a lesütött szemű túrésát a főnöki megaláztatásoknak, mert valóban sorban állt a folyosón a munkaerő. Igen, túléltek, de gyermekeinknek bizony nem kívánjuk ezt megélni.

Miből merítsünk erőt? Sok minden eszembe jut ezzel kapcsolatban. Bár sokszor mondjuk az ellenkezőjét, a fiatalok okosak, talpraesettek, csak eddig a szülői kényeztetés miatt nem volt szükségük rá, hogy komolyabb erőfeszítéseket tegyenek. Élvezték az anyagi jólét örömeit. Úgy gondolom, most itt lesz az ideje, hogy megmutassák,

képesek lesznek helyrerázni az összetört országot. Nem csak nagy szavak lesznek az összefogás, az átgondolás, az újratervezés, hanem napi feladatok. Szívből remélem, tudom, hogy sikerülni fog nekik, hiszen mi neveltük őket. A mi fura nemzedékünk, akiknek az életében már csaknem minden előfordult, az elsőáldozástól a kisdobos nyakkendőig. Bízom benne, hogy azért a becsületes munka tiszteletét mégis át tudtuk adni nekik, hiszen azt mi is a szüleinktől kaptuk útravalónak.

Ha túl leszünk a nehezén, mindannyiunknak adott lesz a visszatekintés lehetősége. Gondolkodnunk kell, és nagyon átértékelnünk az életünket. Ha kapunk újabb esélyt, azt már nem szabad elpazarolni.

Húsvétot várunk. Idén csak csendesen, a szűk család körében. A szentmisét csak tévéből nézzük majd, az sem biztos, hogy tudunk sonkát tenni az asztalra. Elmaradnak a rokonlátogatások, a locsolás. A temetőbe megyünk csak ki gyertyát gyújtani. Mégis várjuk. Várni, remélni fontos. És Ő eljön majd...

Dunakiliti, 2020. március 17.

Edelmayer Miklósné Andrea

IMPRESSZUM

DUNAKILITI KRÓNIKA

KIADJA:

Dunakiliti Község Önkormányzata

FELELŐS KIADÓ:

Kovács Andor Tamásné polgármester

FELELŐS SZERKESZTŐ:

Edelmayer Miklósné

E-MAIL:

konyvtar@dunakiliti.hu

TÖRDELŐ SZERKESZTŐ:

Edelmayer Enikő

NYOMDAI MUNKÁK: Monocopy Nyomda,
Mosonmagyaróvár

ISSN: 2415-9220.